

విరోధి

ర రచన : " ప్రవీణ్ సుశ్రీ " ర

(గత సంచిక తరువాయి)

క్రీస్! నిరాహారదీక్ష రా బాబూ: నవ్వుతూ అన్నాడు మధు.

“ఎందుకంటా?” హేళనగా అన్నాడు గిరిని చూస్తూ నీలకంఠం.

“ఎందుకా; వీడేమో మార్సింగ్ పోకు పోవాలని వాళ్ళమ్మను అడిగుంటాడు డబ్బులు, అప్పుడామె ఇస్తుండగా వాళ్ళ నాన్నగారు చూసి తిట్టి వుంటాడు!” అన్నాడు నవ్వుతూ అందరూ హేళనగా నవ్వారు మధుతో బాటు.

“నవ్వండిరా! నవ్వండి! హాయిగా! నవ్వండి! మీకేం! మీతోటి మిత్రుడి బాధలతో మీకేమిటిరా? నాబాధలు మీరు అనుభవిస్తే గదా! మీరేడ్వడానికి, నవ్వండిరా! నవ్వండి!” అన్నాడు గిరి తన హృదయ లోని బాధనంతా వెళ్ళగ్రక్కతూ.

అలా అనేప్పటికి మిత్రులు ముగ్గురూ మోస్తూడి పోయారు జరుగగూడందేదో జరిగి పోయిందని తెలుసు కున్నారు.

గిరి అప్పుడు వస్తూన్న దుఃఖాన్ని ద్రిగమింగుకొని వారిని తన గదిలోకి తీసుక వెళ్ళి, జరిగిన విషయం అంతా పూసగుచ్చినట్లు చెప్పాడు తన హృదయంలోని బాధ, రోష, ద్వేషం అన్నీ వాళ్ళ ముందు వెళ్ళగ్రక్కాడు. “ఒరేయ్! అసలు కథంతా విన్నారుగా! ఇప్పుడు చెప్పండి! రామూగాడిని ఇక్కడినుంచి ఎలా వెళ్ళ గొట్టడం?”

మిత్రుడంటే సాటి మిత్రుడు బాధపడ్డాంటే! చూచి హేళన చేసేవాడు కాదురా! అతని బాధను, కష్టాన్ని తనదిగా భావించి, తనకు తగిన సహాయం చేయ గలిగినవాడేరా నిజమైన మిత్రుడంటే!! అన్నాడు గిరి బాధాపూరిత హృదయంతో. ఈ కథ విన్న ముగ్గురికీ

విడ్చినంత పన్నెంది.

“ఒన్! ఇంతేనాట్రా! ఇంకమో వాడి కీక నులిమెయ్యమంటా వేమో ననుకున్నారా! ఒకటేమిటి? వాడిని ఇంట్లోంచి వెళ్ళగొట్టాలంటే! సవాలక్ష మార్గా లుల్నాయిరా! మొదట క్లాసులో గోల చేస్తుంటాడనీ! బడికి సర్గారాడనీ ఇంకా సిగ రెట్లు, బీడీలు కాలుస్తుంటా డనీ ఇంకా ఇలాలేని పోనివి కల్పించి మీనాన్నకు వాడి మీద అయిష్టం వచ్చేలా చెప్పరా! అప్పుడు ఇంట్లోంచి బయటకు గెంటుతాడురా” అన్నాడు మధు.

“అబ్బ! మొఖం చూడు ఎల్లావుందో! అసలు వాళ్ళ నాన్న నమ్మడు తెలుసా? మార్కులు చెప్పడం తేదట్రా! వెర్రిమొఖమా!” అన్నాడు మోహన్ మధును గేలి చేస్తూ. మధు చిన్నబోయాడు.

“ఒరేయ్! నీవేం మాట్లాడ వేమిరా?” అని గిరి అన్నాడు.

“ఉ...వస్తున్నా! వస్తున్నా వస్తున్నారా! వుచ్చు అదే పురిగా కూడా ఊపిరి ఆడకుండా ఉక్కిరి! బిక్కిరి జేసి” అనికేమో చెప్పబోయి, అర్థోక్తిలోనే ఆపివేసి, మరిలా చెప్పడం ప్రారభించాడు నీలకంఠం. ఒరేయ్! అసలు మేమొకటి చెప్పాలనే వచ్చాం అది సరే గానీ! మీనాన్న గారే! రామూగాడేడీ” అర్థోక్తిలో ఆపి అన్నాడు.

“మానాన్నగారు విశ్వనాథం మామయ్య ఇంటి కళ్ళాడు, మన విలన్ గాడు బజారువెళ్ళాడు” అన్నాడు.

“అయితే! ఫర్వాలేదు అన్నమాట మరైతే ముందు తలుపు గడియవేసిరా అసలు విషయానికి వస్తాను” అన్నాడు నీలకంఠం.

“ఇదేదో! పెద్దప్లానులాగుండే” అనుకుంటూ గిరి

తలుపుగడియ పెట్టివచ్చి” “వూ ఇక చెప్పరా” మన్నట్లుగ.
అన్నాడు.

“ఆ! అదే! మేముకటి నీకు చెప్పాలని వచ్చాం గానీ మాకంటే నీవే ఇంకొకటి చెప్పి మాకు ఇంకొ సమస్యను తెచ్చి పెట్టావు? మనమేధా శక్తినంతా వుప యోగించి ఈ రెండు సమస్యలనూ ఒకే సమస్యగా చేసి మనం కార్యం సాధించాలి, అందుకు నేనో పథకం వేస్తున్నానురా గిరి! అసలు నీకు చెప్పాలని మేము అను కున్నదిది. ఏమంటే! మేమందరమూ మద్రాసు నగరానికి పోనిచ్చయించాము మరి తమరి ఆభిప్రాయం?” నీలకంఠం కంఠం మరి రెట్టించి నాటక ఫక్కలో అన్నాడు. అందులో కాస్త హుందావుందా అనిస్తోంది.

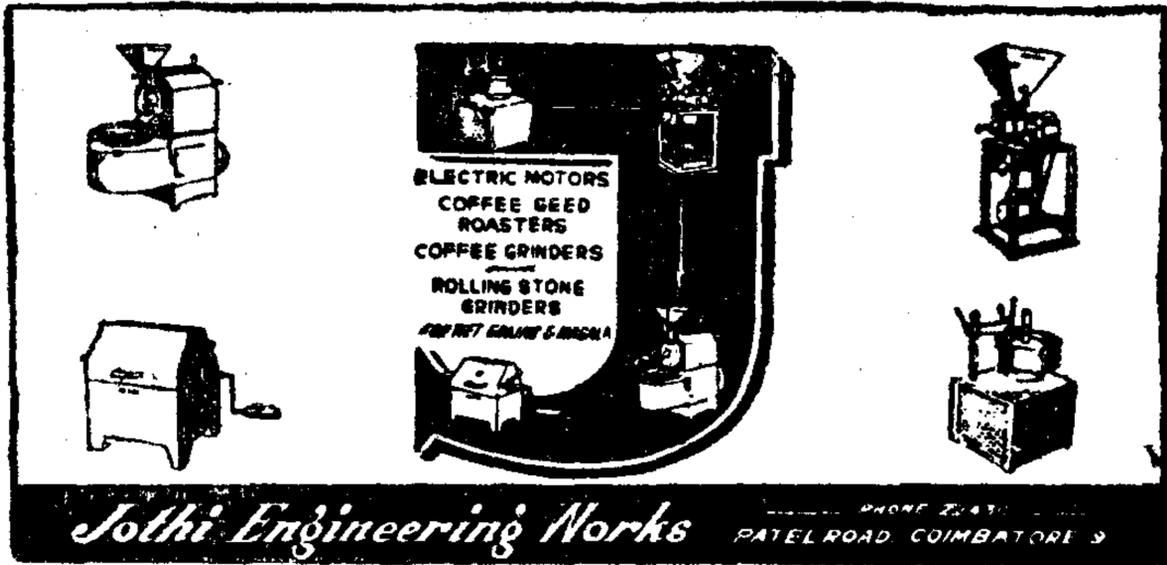
“అబ్బ! రామాను వెళ్ళగొట్టరా బాబూ! అంటే! మమ్ముతనందర్నీ ఈ వూరినుండి వెళ్ళగొట్టానంటావే?” అన్నాడు గిరి ముందుగా రాము విషయం చూడ

“ఒరేయ్! మొదూ! రామాగాడు ఇంటి నుండి వెళ్ళడమే కాదురా వాడు జైలుకు పోయిన తర్వాత నేరా మనం మద్రాసుకి పోవడం” నీలకంఠం ఈ విధంగా ఆ నేపటికి వింటున్న ముగ్గురికీ ఉత్సాహం పొడ నూపింది.

“ఎలారా? చెప్పరా బాబూ!” అని అడిగారు ముగ్గురూ ఒక్కసారి.

“ఒరే! గిరి! మరినీవుగూడా వస్తావుగదా మద్రాసు?”
“ఓస్! ఒక్క మద్రాసేంటి! బొంబాయి! ఢిల్లీ, హైద్రాబాద్” అనింకేమో పెదాలు కదిలిస్తూ చేతులు గాలిలోకి విసురుతూ చెపుతూండగానే! నీలకంఠం అర్ధోక్తిలోనే అందుకున్నాడు.

“ఆ! ఇక ఆపరా బాబూ! ఒక్క మద్రాసే ప్రస్తు తానికిచాలు” అని ఒకసారి అందరి వంకా చూచి,

- * ఎలక్ట్రిక్ మోటార్లు.
- * కాఫీ గింజలను రుబ్బే యంత్రములు.
- * కాఫీ గింజలను రోస్ట్ చేసే యంత్రములు.
- * నానపెట్టబడ్డ ఆహార ధాన్యాలను రుబ్బే యంత్రములు.

* చికరి మిక్సింగ్ మెషిన్స్.

ఈ యంత్రములన్నీ తయారుచేస్తున్నాము, మీకు కావలసినవాటికి ఆర్డరు ఇస్తే వెంటనే పంపగలము.

ఆంధ్రప్రదేశ్ లోని ఏదన్నీ షరతులకు దరఖాస్తులు కోరబడుచున్నాము.

: వివరములకు :

Phone: 22430

JOTHI ENGINEERING WORKS
165, PATEL ROAD :: COIMBATORE-641009

పరుకాలరెత్తుకొని కంఠంమీది గొంతు కాయను సరిచేసుకున్నాడు నీల కంఠం.

“ఒరేయ్ నీ ఫోజుకాస్త తగ్గించి, అసలు ఎలా వెళ్ళడమో చెప్పరా నీలిగా!” అన్నాడు గిరి అమాయకంగా!

“ఎలా! ఏమిట్రా! చచ్చుపీనుగా! రైలెక్కి! ఆ మాత్రం తెలియదట్రా?” మోహన్ అందుకున్నాడు చిరాగ్గా.

“చార్లెస్! మహాచెప్పచ్చావ్! నీ తెలివి తెల్లారి న్నట్టేవుంది మరి చార్జీలు?” అన్నాడు మధు క్రాస్ ఎగామిన్ చేస్తూ.

“చార్జీలా! గీరీలా! ఒట్టి చవట వెధవల్లా గున్నాకోయ్! అసలు మీరీ సెంచరీలో పుట్టాల్సినవారు కాదుమా! మా బామ్మ బామ్మ అమ్మ అమ్మమ్మ పుట్టింది మాసామా? ఆరోజులో పుట్టవలసిన వెధవలురా! ఈ యుగంలో అవతరించారు అవతరించారుపో! నాకు స్నేహితులుగా దాపురించారు!” కొంచం హేళనగా ఇంకొంచం కోతంగా విసుగ్గా అన్నాడు నీలకంటం.

నీలకంటం ఇదివరకు ఇంట్లో డబ్బులు కాజేసి రెండు మూడు సార్లు మద్రాసు ప్రదక్షిణం చేసి వచ్చిన వాడే! అంతే కాదు చార్జీలేకండా ప్రయాణం చేయడం వల్ల పొరపాటున పట్టుబడి బళ్ళారిలోని పిల్లల జైలు గూడా ప్రదక్షిణం చేసాచ్చిన ఘటమే. ఏమైతేనేం! అటు మద్రాసుబోయే రూటు ఈ రెండూ నీలకంఠానికి బాగా తెలుసు అందుకే అంత ధైర్యంగా మాట్లాడ గల్గుతున్నాడు.

“సరే బావుంది మరిపొట్ట మాటేమిటి?” అన్నాడు మధు “అవున్రోయ్ నాకు తట్టనే లేదు. ఏంలాభం? నాకూ మెదడుంది. కానీ నీలాంటి పచ్చమెదడు లేదు గదా కాబట్టి ఒక్కొక్కరు 20 రూపాయలు తెచ్చుకుంటే చాలు ఆ మద్రాసునే కొనేయవచ్చు సరేనా? చెప్పడం ఆపి అన్యమనస్కుడై ఎటో ఆలోచిస్తున్న గిరిని తట్టి “ఏం కోయ్ నెహ్రూగారి ఫోజుపెట్టావ్, నేను చెప్పింది నీకు నచ్చినట్టేనా? లేదా?” అన్నాడు నీలకంటం గిరి నుద్దేసించి.

“నచ్చిందిరా! కానీ డబ్బులు అమ్మా 20 రూపాయలే ఎలా?”

“ఒరేయ్! ఎందుకు అలా బెంచేలు పడిపోతావు

అసలు ప్రయత్నించకుండగానే. మానవుడు సాధించనిదేదీ లేదురా! అనుకుంటే చచ్చిన వాళ్ళను కూడా బ్రతికించ గలడు సుమా!”

“అదికాదురా, సాధిస్తా! ప్రయత్నిస్తా! అదికాదు నేననేది అసలు మానాన్న నోట్లు బేబులో పెట్టుకోడుగా చిల్డ్రన్ ఐతే! మీరు చెప్పినట్లు రామూగాడి విషయం తీస్తాననుకో మరి 20 రూపాయలు ఎలా సంపాదించాలా అని!” గిరి నసుగుతూ అన్నాడు నీలకంఠాన్ని చూస్తూ!

“ఎలా! గట్టి చిక్కే పడించే?” అన్నాడు మోహన్. మధు మాత్రం ఏదో వేక్యతెక్క పెట్టుకుంటూ! ఆలోచిస్తూన్నాడు.

మరి మద్రాసును గురించి గాలిమేడలు కట్టుకున్నాడేమో! తనస్మృతి పథంలో, మరి ఎవరికేం తెలుసు?

నీలకంటం ఆలోచనా సాగరంలో ఓ చిల్లుపడిన పడవలో ప్రయాణం చేస్తున్నా డిపుడు. ఏమీ పాలు పోవడం

Tel.: Export Phone: 21443

వినుగు బ్రాండ్

INDIA
CKC

“సి. కె. సి.” బనియన్లు
ధరించుటకు హాయినిచ్చును.
అన్ని చోట్ల దొరుకును.

: తయారించువారు :

The Carnataka Knitting Co.
Post Box No. 252
TIRUPUR - 638602.

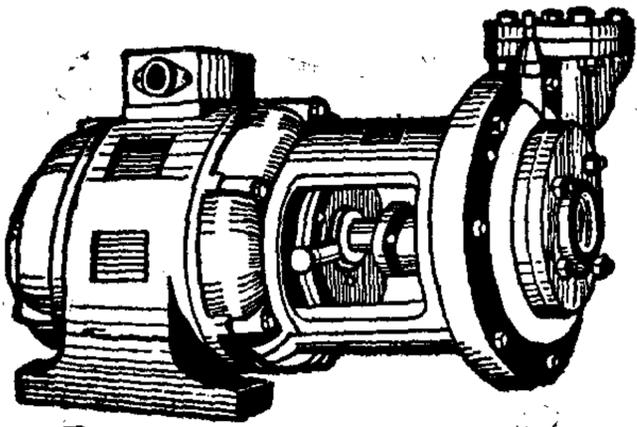
MAHENDRA

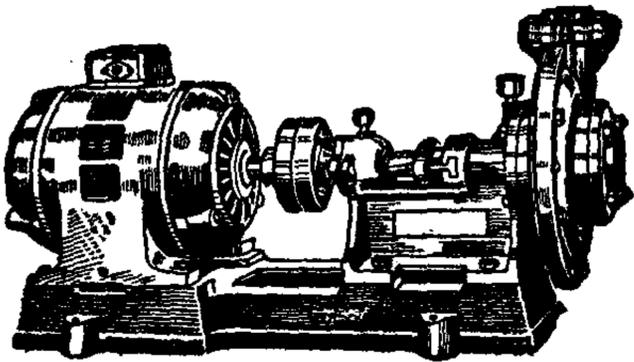
పంపులు - మోటారులు

మీరు...

ఎక్కడ పంటలు పండించుటకు

మహేంద్ర

పంపులు మరియు మోటారులను
అమర్చండి.

“మహేంద్ర” ఎలెక్ట్రిక్ మోటారులు మరియు
సెంట్రీఫ్యూగల్ పంపులు సింగిల్ ఫేస్, 3 ఫేస్
మోటోబ్లాక్స్ కప్పల్డ్ సెట్ మరియు బెల్ట్
పంపులు అన్ని సైజులలోనూ దొరుకును.

ఆంధ్ర ప్రభుత్వము వారిచే తక్కువ
కంట్రాక్టులలో అంగీకరించబడినది.

వివరములకు

ఫోన్ : 80188.

గ్రాం : “మహేపంప్”

**MAHENDRA
ENGINEERING WORKS
Coimbatore - 641037.**

లేదు. చివరికి ఆసాగరంలో అటు ఇటు మునిగి ఎలాగైతే
నేం చివరికో ఒడ్డుకు చేరుకోగలిగాడు.

ఆ! “తట్టింది! తట్టింది!” అని ఆరిచాడు. ముగ్గురూ
ఆశ్చర్యంతో ఏమిటేమిటని అడిగారు.

“ఒరేయ్! గిరి! ఈ నీలకంటం ఐడియాలు వేసా
డంటే! ఎదుటివారి కంచం పట్టుక పోవల్సిందే! తెలుసా?
ఇంతబుర్ర నాకుంటే! ఆ ఒక్కపంతులుగారు మట్టి
బుర్రంటాడేరా?” నీలకంటం తన గొప్పనుతానే ఈ
విధంగా చాటుకుంటూ చెప్పాడు.

“ఒరేయ్! నిజంగా! బుర్రలో మట్టివుంటుందం
టావా?” ఆమాయకంగా ప్రశ్నించాడు మధు.

“ఒరేయ్! మన ఒక్కపంతులన్నట్లు వీడిది మట్టి
బుర్రేరా!” అన్నాడు మోహన్.

వెంటనే నీలకంటం కోపాన్ని ఆపుకోలేక పోయాడు.
“ఒరేయ్! మోహన్ అయితే! నీ ఉద్దేశం?”
అన్నాడు.

“నీవు తెలివి తక్కువ వాడవని గాదోయ్ నేనన్నది
మొన్న నీవు తలగోక్కుంటుంటే బండెడు దుమ్మురా
లింది. అందుకే మట్టి బుర్రన్నాను” అని తన తెలివి
తేటల్ని ప్రదర్శించాడు.

అప్పుడు వాడి ఆమాయక తన వ్యంగ్యధోరణికి
నిమిషం పాటునవ్వుకున్నారు. అప్పటి వరకూ తనను
మట్టిబుర్రన్నాడేయని ఫీలవుతున్న నీలకంటం ధైర్యంగా
‘గర్వంగా’ మిత్రులవంక చూస్తూ నవ్వాడు.

“ఒరేయి” చూడు చెప్పేదేమిటో సరిగా చెప్పి
వీడ్వరా?” గిరి వాళ్ళనాన్న వస్తాడేమోనని భయం
కొద్దీ అన్నాడు నీలకంటం సుద్దేసింది.

“ఒరేయి! ఈ పథకం నీ కోసమేగదరా! తొందర
పడ్డావేం? చెప్తాగా ఈ చెబ్బకి రెండు పిట్టలు తా వేకా
న్రాబాబు! ఆ ఏమీలేదు మీనాన్నకి అదే స్వగుల్ రిప్పు
వాచి వుందిచూడు దాన్ని కాస్తకాజేసి నాచేతికచ్చేయి!
మనము మద్రాసు వెళ్ళవచ్చు, ఇటు మన విలన్ గాడు
జైలుకీ పోవచ్చు! ఏం? ఎలాగుందిరా మనప్లాన్?
బాగా లేదా?”

“అబ్బ! మాస్టర్ ప్లాన్ రాబాబూ!”
“అమోఘం! అద్భుతం”
“అబ్బ! కామరాజ్ పథకంలాగుందిరా!” ఇలా
తలొక రకంగా మెచ్చుకున్నారు నీలకంటాన్ని.

“ఏం! రోయి! గిరి! నీకు మరినచ్చలేదురా?” నీలకంటం తనకంటం రెట్టించి మరీ అన్నాడు.

“నచ్చిందిరా, కానీ ఎలా?” గిరి నీరసంగా అన్నాడు. “అదంతా! నీలోనేవుంది కాస్త నీ కుడి చేతికి, మరి బుర్రకికాస్త పనికల్పించు గిరి” అని ఇక తక్కిన వాళ్ళవైపు తిరిగి మంచిఫోజు పెట్టూ, “ఒరేయి! వాడిపని వింది మరి మీరు ఒక్కొక్కరు ఇరువైరూపా యల చొప్పున తెస్తారుగా! నేను ఎటూ యాబైరూపా యలు తెస్తాననుకో” అన్నాడు. అసలు నీలకంటం వాళ్ళు, వీళ్ళు తెస్తే, వాళ్ళ కంట్రో ఒకచారెడు కారం చల్లివెళ్ళేరకమే గాని ఏమీ తెచ్చేరకంగాదు. యాబై రూపాయలు కాదుగదా వాడి మొఖానికి ఒక యాబై పైసలు గూడా దొరకవు. కానీ ఒతిడాబులు కొట్టడం మాత్రం బాగా తెలుసును. మధు, మోహన్లు ఇద్దరూ గంగిరెద్దులా వారి బుర్రల నాడించేకారు అవును ‘కాదు’ అన్న బేధం లేకండానే.

“భేష్! చాలాటైం అయ్యింది ఇక వస్తామంటూ గిరి వద్ద కెలవు తీసుకుని ఏమీమీటని గుస! గుసలు చెప్పు కంటూ తలుపు తీసుకుని బయటకు వచ్చేకారు మధు, మోహన్, నీలకంటం.

పోతూన్న ఆ మిత్ర బృందాన్ని చూస్తూ నిశ్చేష్టుడై నిలుచుండి పోయాడు గిరి.

అనాటినుండి శంకరం జేబులో ఎంత చిల్లర వుంటే అంత చిల్లర మటుమాయ మాతూంది. గిరి బృందం కోరికలు తీరిపోతున్నాయి. మొదట్లో శంకరం పట్టించుకో లేదు. కానీ క్రమేణా గిరి అతనిపై చాడీలు చెప్పి రామూని దొంగగా నిరూపింప జేయడంతో శంకరం గారికి కొద్దిగా సంశయం కలిగింది.

గిరి ఒకరోజు “నాన్నా! ఆ రాముగాడు సిగరెట్లు తాగుతూన్నాడని, మరొక రోజు బళ్ళో బాగాగోల వుంటాడని, ఇంకొకరోజు అసలు బడికి రావడం మానివేసి కాలువల వెంట తిరుగు తున్నాడని ఈ విధంగా వున్నవీ లేనివీ రోజుకొకటి, తన మిత్రబృందం తనకు చేసిన హితోపదేశానుసారంగా శంకరం గారిని నమ్మేలా చెప్పేవాడు.

“ఒరేయి! ఇది నిజమట్రా! వాడు సిగరెట్లు త్రాగు తున్నాడా?” అని శంకరంగారు ప్రశ్నించాడు.

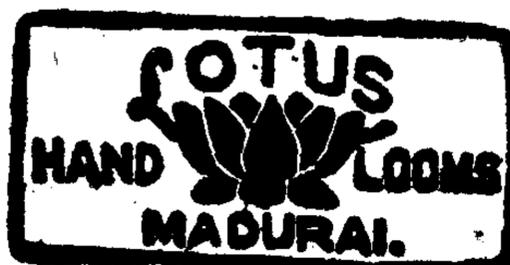
వెంటనే గిరి వుత్సాహంతో “కావాలంటే వాడి

జేబులు ఇప్పుడు తనికీ చేయండి” అన్నాడు. తానిది వరకే రామూకు తెలియకుండా, స్టాండుకు తగిలించి వున్న రామూ నిక్కరులో ఒక సిగరెట్ పెట్టె ఒక అగ్ని పెట్టె పెట్టివుంచాడు.

శంకరం గిరి చెప్పింది నమ్మలేక తానేస్వయంగా వెళ్ళి తగిలించివున్న రామూనిక్కరులో వెతికాడు ఇంకేముంది సిగరెట్ పెట్టె, అగ్నిపెట్టె అగుపించాయి. ఇక ముందు వెనకా ఆలోచించకుండా “ఒరేయి! రామిగా!” అని ఇల్లంతా దద్దరిలేట్లు ఆరిచాడు గిరి. గది వూడుస్తున్న రామూ ఆపివచ్చుతో వులిక్కిపడి పరుగెత్తు కంటూ వచ్చి, “పిల్చారండి” అని ఎంతో వినయంగా అన్నాడు. శంకరంగారు నిప్పుత్రొక్కిన కోతిలా గంతు రెయ్యడం గమనించాడు. ఏదో గిరి పన్నాగం పన్ను తున్నాడని గ్రహించాడు, గిరివైపు దీనంగా చూశాడు తాము. గిరి మొఖం త్రిప్పుకున్నాడు.

(సశేషం)

తమిళనాడు ప్రభుత్వమువారిచే
అంగీకరించబడినది.
T. N. S. I. No: 00124-08-18 CNL
ఎల్లప్పుడూ...

లో టుస్ బ్రాండ్
బెడ్ షీట్స్, టవల్స్ దోవతులు,
టర్కీ జక్కాడ్, టవల్స్ మరియు
నెప్కిన్స్ నే వాడండి!
: తయారించువారు :
లో టుస్ టెక్స్టైల్స్
13, భాన్ పాలయం 4-వ వీధి,
మధురై - 625009.